

той трѣба да го отучи отъ това. Ich danke Ihnen, благодарѣхъ вы; Glauben Sie mir, вѣрвайте ми. Ich hieß ihm kommen, азъ му повѣлѣхъ да доди. Er schmeichelt mir, той ме лѣскае. Er widerspricht mir immer, онъ всякога ми противорѣчи. и проч.

Има ёще много глаголи, кои-то, спорядъ значеніе-то си, приѣмватъ различни падежи. На примѣръ: глаголь **Wahrnehmen** кога означява: *сжзираль*, приѣмва вынителенъ падежь, а не родителенъ, тѣй и **Versichern**, приѣмва родителенъ и вынителенъ. Ich versichere es Ihnen, увѣрявамъ вы за това.

4.) *Глаголи, кои-то управляватъ вынителенъ падежь.*

§. 102.

1.) Всички-тѣ дѣйствителни глаголи, които въ njihно-то страдателно значеніе приѣмватъ именителенъ падежь, управляватъ вынителенъ падежь. Примѣръ: Ich lobe das Gute, азъ хвалѣхъ добро-то; защо-то се казва: das Gute wird gelobt, добро-то се хвали, и проч.

2.) Кога въ начало-то на много глаголи, които управляватъ дателенъ падежь, се приложи слогъ **be**; то тѣ управляватъ тогава *вынителенъ* падежь.